

„EDINOST“
 izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob **torkih, četrkih in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — **Obojno izdanje stane:**
 za jeden mesec . . . 1.—, izven Avstrije f. 1.50
 za tri mesece . . . 3.— „ „ 4.50
 za pol leta . . . 6.— „ „ 9.—
 za vse leto . . . 12.— „ „ 18.—
 Naročnino je plačevati naprej na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.
 Posamično številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč., izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglasi se računajo po tarifu v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana osmrtnico in javno zahvalo, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulice Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema **upravitelstvo** ulice Molino picolo št. 3. II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odprte reklame čije se proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„Edinost je moč!“

Naše železniško vprašanje.

III.

Govor posl. viteza Stalitzja v seji poslanske zbornice dne 17. marca 1896.

Visoka zbornica! Po toliko in tolikokratih oglasil sem se za besedo, da vnovič spregovorim o tistem nesrečnem vprašanju direktne železniške zveze Trsta z severnimi in zapadnimi provincijami države.

Toda tla, na kojih se gibljem danes, so povsem različna od onih, na kojih sem se boril do sedaj za to stvar, toli važno za vso državo.

O tem sicer jako suhoparnem predmetu moglem bodem torej danes razpravljati, kolikor možno na strani pustivši že večkrat povedane argumente, omenjaje in pojašnjevalje še ne uveljavljene okolnosti in lokalne odnose, na tak način, da se smem nadejati pozornosti te visoke zbornice do zaključka tega mojega govora.

Dočim so se torej različne vlade, ki so se vrstile nekaj let sem, kazale povsem pasivne nasproti mojim tozadevnim izvajanjem, ali pa so se le dobrohotno izogibale istim, je pa sedaj vlada sama, popolnoma nepričakovano in iz lastne inicijative došla pred zbornico jasno, pozitivno in pritirajočo izjavo.

Tako je spoštovani gospod ministerski predsednik, njegova ekselencja grof Badeni v trenutku, ko se je v tej svoji lastnosti predstavil zbornici, izrekel menenje:

„Da bodo iz različnih vzrokov v gospodarskem pogledu zaostale in vsled tega šibkeje dežele na severu in na jugu države predvidno deležne posebne skrbi se strani vlade in ljudskega zastopa, ker bode tako postopanje odgovarjalo eminentno državni koristi, in ker provspen obmejnih pokrajin mora biti le na korist srcu in jedru monarhije.“

Na isti način se je izjavil neposredno na to tudi spoštovani gospod finančni minister, njegova ekselencja Bilinski, ko je prvokrat prišel pred zbornico povodom svojega finančnega ekspozéja:

PODLISTEK.

Slučaj.

Novela; hrvatski spisal Jenio Sisolski.

Prevel M. C.—č.

(KDaMe).

V oni dobi je bila najpoznaneja gostilna prav blizu obali, z lepim izgledom na morje in na otok Brač. Najel sem si lepo sobo v prvem nadstropju. Gostilna je imela v prvem nadstropju, ako se ne varam, pet sob, jedno poleg druge z dotičnimi številkami. Sleherni, ki je bival v teh sobah, moral je nositi seboj tudi ključ, ki je odvarjal vrata na hodniku. Vedeti treba, da so te sobe pripadale gostilni, ki je imela premalo prostora in ki je bila oddaljena od tod za kakih sto korakov. Kakor kaže, najel je gostilničar vse nadstropje v jedni privatnih hiš. Velika okna v sobi, v kateri sem se nastanil jaz, toliko da se ne tikajo, ako z ulice gledaš na pročelje hiše.

Uredivši se nekoliko izišel sem iz sobe; a čim sem stopil na hodnik, začul sem akorde klavirja. V sosednji sobi je bil nekdo zadovoljen. Hodeči po ozkih ulicah dospel sem nenadoma na takozvani „gosposki trg“. Tu, pred kavarno, na-

„Da so popolnoma izdelani železniški načrti za zgradnjo druge zveze Trsta z monarhijo in da torej to staro vprašanje pride do svoje rešitve, ako visoka zbornica dovoli sredstva v to.“

Kakor mi je prijetno to in kakor so me presenetile te ministerjalne izjave, vendar ne morem smatrati istih morda za kako koncesijo ali celó za kako prednost, ker v resnici niso nič drugega, nego zakasnelo pripoznanje že desetletja živo občutjene potrebe, pravice, oprte na silo obstoječih zemljepisnih odnosajev, mesta tržaškega, v posebni lastnosti istega kakor jedini trgovinski emporij Avstrije.

Pač pa pozdravljam te izjave kakor posebno razveseljiv in mnogo obetajoči dokaz previdnosti, modrosti in dejanske dobrovoljnosti nove vlade v obče, kakor nje pri tem posebno prizadetih gospodov ministrov financ in trgovine še posebej, pri čemer se nadejam zajedno, z ozirom na okolnost, da se je med tem zasnovalo železniško ministerstvo, da se tudi v to imenovani spoštovani gospod minister, njegova ekselencja vitez Guttenberg, uverjen o potrebi primernih prometnih zvez za neobhodno potrebno povzdigo gospodarskih odnosajev v Trstu, izjavi za iste nazore na korist vкупne države, v ta namen, da se tudi res uresniči te izjave.

Ker pa je mimo tega njegova ekselencja gospod finančni minister, ko je našteval načrte, med kojimi se bode, kakor je rekel, odločiti za jednega gledé Trsta, povedal ne le visokost za to zvezo potrebnih stroškov, ampak tudi način po njem namerovanega financiranja, je dokazal s tem, da ne le zaresno misli se svojo nakano, ampak je zajedno zaklical „hic Rhodus“ zbornici, koji bode dovoliti potrebna sredstva.

Železniški načrti, o kojih se govori, so nastopni:

Divača-Loška železnica,	stroški	16,000.000	gl.
Predelska	„	27,000.000	„
Préko Tur	„	29,000.000	„
Préko Karavank	„	20,000.000	„

Te različne železnice, od kojih vsaka ima

letel sem, na veliko svojo radost, na nekega prijatelja dijaka. Opazivši me, se je zelo začudil ta tovariš z vseučilišča dunajskega; poletel je k meni, me objel, poljubil ter me jel izpraševati o sto stvareh. Ko sem ga pomiril nekoliko, povedal sem mu na kratko, kako se mi je pristudilo na Dunaju in kako da sem zazelel potovati v Dalmacijo. Prijatelj se ni mogel čudom prečuditi; smejal se mi je, tipal me, vrtil klobukom na glavi, prijemal se rokami, stiskal mi desnico — iz srea se je radoval na mojem dohodu.

— Veruj mi, Dragimire, poprej bi se bil nadejal smrti, nego da bodem videl danes tebe. No, povej mi, misliš-li dlje časa ostati v Spljetu? Da, da, ostani, videl bodeš, vse ti hočem pokazati! E, krasen ti je Spljet, a okolica! Ooo! A glej ti si se najbrže nastanil v gostilni. Ne, to ne sme biti. Hajdi, prosim te, pridi k meni, pri meni je dosti prostora.

— Hvala ti, dragi amice! Ni vredno; pojutranjem odidem.

— E pa bódi, kakor ti hočeš! No, sedaj pojva, da ti kaj pokažem.

Ostala sva dlje časa skupaj. V pogovoru obhodila sva skoro ves Spljet, ter se potem zopet vrnila na gosposki trg.

svojo posebno gospodarsko vrednost, morejo postati po kombinaciji druge z drugo železniške zveze povsem različne nravi in važnosti.

Tako more n. pr. železnica Divača-Loka, koja železnica ne bi bila sama zase nič drugega kakor vspretna železnica že obstoječi južni železnici, postati v svoji kombinaciji z železnico préko Karavank zvezna železnica medpokrajinske važnosti med Trstom in Celovcem, dočim bi se železnica préko Tur v kombinaciji s predelsko železnico premenila na jedni strani v zvezno železnico med osrednjo-evropskimi notranjimi deželami s Trstom in bi po takem zadobila mednarodni značaj, na drugi strani pa bi se razvila, prisvojivši si tamošnji prevozni promet v prékomorske dežele Vztoke in Vztočne Azije, do svetovne železnice prvega reda.

Pred vsem imamo torej vprašanje, koje između teh dveh železnic si želi Trst.

Po meni zastopana trgovska in obrtna zbornica, ki je poklicana gojiteljica in čuvarica gospodarsko-trgovinskih koristij Trsta, zahteva izključno le svetovne železnice, oziroma železnico préko Tur žnje neposredno južno zvezo z morjem.

Ker se je od strani vlade za tako neposredno južno zvezo obljubila le jedna možnost, torej si v tem konkretnem slučaju moramo misliti le železnico préko Tur in Predela.

(Dalje prih.)

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 26. marca 1896.

Dopolnilne volitve za deželni zbor istrski vršile se bodo — kakor je izvedela „Naša Sloga“ iz najzanesljivejšega vira — že tekom meseca maja. Poznano je, da je italijanska večina v Poreču brez utemeljenega razloga in nasilno uničila volitve posl. Jenka, Mandića in Kozulića, prva dva izvoljena za kmečke občine okraja voloskega, poslednji za iste občine okraja lošinjskega. Volitve volilnih mož se bodo vršile torej že koncem aprila ali začetkom maja, imamo jih

— Dragimire, kje te najdem to popoludne? Hočem biti s teboj.

— Ako ti je drago, priti hočem tu sem, pred to kavarno.

— Ne pred to; ta je avtonomaška.

— Tako! nasmejaj sem se jaz.

— Da, tako. Poglej, tam, pred ono drugo kavarno, na oni strani trga, tja pridi.

— Ali je tolik razpor v vašem mestu?

— Da, kakor Bianchi in Neri v Firenci. E, lopovi, malopridneži; veš, nismo mi krivi...

— Pomiri se človek! presekal sem mu besedo; reci, je-li daleč Solin?

— Ni daleč. Eno uro peš. Veš, oni z Dunaja sejejo razdor...

— Prosim te vendar, umiri se! Hočeš-li z mano v Solin?

— Hočem. Ako želiš, se lahko še danes odpeljeva tja. Videl bodeš, divna okolica!

— Sedaj pa k obedu. Z Bogom Aristidej!

— Z Bogom, da se zopet vidiva.

Istega dne popoludne šel sem s prijateljem v Solin, da vidim ostanke tega slavnega mesta. Cesta je bila dobra, no, kočija pa predpotopna.

(Dalje prihodnjič.)

torej že pred vratmi. Nam se je obrniti sosebno do volilcev okraja voloskega, da se o pravem času in zaresno pripravijo na volilno borbo, ki bole tem znameniteja, ker pojde tu za najvišjo narodno korist: za načelo samodolobne naroda in za narodno čast. Tudi prihodnja dopolnilna volitev mora se združiti v sijajen protest proti nagemu nasilju, se mora povzpeti do sijajne narodne manifestacije. — Te dni je bila v našem uredništvu poznana oseba iz okraja voloskega, o kateri je razširjeno menenje, da povodom zadnjih volitev ni bila na strani takrat izvoljenih poslancev. Ta oseba se je izjavila: „Sedaj se ne smemo povpraševati, kako mislimo sicer o Jenku in Mandiču, ampak voliti ju moramo zopet že zaradi — načela!“ Tako je, ko gre za načelo, umakniti se morajo osebne simpatije in antipatije in tudi lokalni interesi in — prepri. Tu gre za načelo! Italijanska večina je neosnovanim in popolnoma samovoljnim uničenjem omenjenih volitev kršila pravico našega naroda, voliti si poslance po svoji volji, in je razžalila slovesno izraženo voljo tega naroda; na istem razžaljenem narodu je sedaj, da zopetno jednoglasno izvolitvijo istih poslancev pokaže samovoljni gospódi, da i ona mora spoštovati našo voljo na naših tleh. Tako treba razumevati pomembnost predstojećih volitev, a kdor bi ne hotel razumeti te pomembnosti, ta bi pokazal le, da — ni naš!

Naše železniško vprašanje. Ko je nastopil svojo imenitno službo sedanji in prvi železniški minister, zadržal je slovesno, da hoče povspeševati v svojem področju gospodarske koristi vse države, ne glede na narodnost pojedinih pokrajin. Mi smo porabili to priliko, da smo apostrofovali gospoda ministra, naj se vendar enkrat spomni naših uprav v železniškem pogledu toli zanemarjenih pokrajin. Mi smo rekli tudi, da se nočemo posebno potezati ni za ta ni za oni predležeh načrtov za zvezo Trsta z notranjimi deželami, ampak zaklicali smo: napravite vendar enkrat to zvezo, bodisi po tej ali oni črti! Mi smo od nekdanj obžalovali ta boj med privrženci predelske in loške železnice, obžalovali smo, da se je mesto tržaško razdelilo v dva tabora ob tem važnem vprašanju, obžalovali smo, ker smo vedeli, da je bil ravno ta prepir dobro došel izgovor vsem do sedanjim vladam, da niso storile ničesar. Po časnikih in zborih je vihral ljut boj med Predelom in Loko in vlade so zadovoljno opazovale ta boj; v tem pa so zložno jadikovali na tej in oni strani, da propadajo gospodarske koristi Trsta in trgovina vse države. Niso pa pomislili, da so zainteresovani krogi sami krivi na napredujočem propadanju Trsta v toliko, da se niso mogli sporazumeti za način, kojim bi trebalo pomoči v Trstu. No, sedaj kažejo vendar znamenja, da se to vprašanje skoro zgane z mesta. Ne smemo se pa čuditi, da se v tem usodnem trenutku, ko se vlada pripravlja za konečno in odločilno besedo gledé druge železniške zveze s Trstom, zopet trčila drugo ob drugo nasprotujoča si menenja. Mi pa hočemo tudi sedaj stati na svojem vzvišenem stališču: ali to ali ono, samo da dobimo svojo drugo železnico. V zmislu tega svojega stališča prijavi smo najprej govor g. posl. Naber goja, ki se ni hotel izreči ni za to ni za ono črto, ampak je zahteval toplimi besedami, da se vendar enkrat reši to vprašanje v zmislu pregovora: Meglio tardi che mai! Potem smo priobčili govor posl. Koblarja, ki je navdušen zagovornik loške železnice, a sedaj pride na vrsto poslanec vitez Stalitz, ki se je v imenu trgovinske zbornice tržaške potegnil za predelsko železnico. Tako so čuli oziroma bodo čuli naši čitatelji menenje s treh strani. V glavnem soglašajo seveda ta tri menenja: v uverjenju namreč, da Trst in z njim vsa avstrijska trgovina nujno potrebuje pomoči, katera pa mora priti jedino le po drugi primernejši zvezi našega pristanišča z notranjimi deželami avstrijskimi! Dal Bog da bi skoro sledila tudi temu splošnemu uverjenju primerna — dejanja! Živela torej bodoča druga železniška zveza tržaška!

Zakon o mirovinah državnih uradnikov. Proračunski odsek je že vsprejel vso vladno predlogo z jedino premembo, da najmanjša mirovina udovam uradnikov bodi 400, služabnikov po 200 gid. Posl. Kaizl je bil sicer predlagal, da bi se mirovine smele višati le potem zakonodaje. Ali finančni minister se je uprl temu predlogu rekš

da mora ostati nedotakneno pravo krone višati ali nižati mirovine potem milosti.

Obnovljenje pogodbe z Ogersko. Kvotna deputacija se je včeraj s šla v drugo sejo in se je odobrilo poročilo poročevalca Beera, zahtevajoče, naj se primerno zniža avstrijski, oziroma poviša ogerski prispevek. Mladočehi so zahtevali, naj bi bil prispevek s te in one strani 50:50.

Cesarska dvojica nemška je dospela minoli terek v Genovo, kjer se je ukrcala na jahti „Hohenzollern“. Nemški cesar in italijanski kralj se snideta v Benetkah med 12. in 13. aprilom.

O zdravju sv. Očeta širijo se zopet nepovoljne vesti. Iste so sicer najbrže pretirane, vendar pa trde tudi današnja poročila, da zdravniki svetujejo papežu, da naj se začasno umakne političnemu zanimanju. Zdravniki so uverjeni, da se sv. Oče zopet okrepi popolnoma po primernem odpočitku.

Dogodki v Italiji. V italijanskem senatu pričela je predvčeršnjem razprava o kreditu za Afriko. Razni govorniki (in sicer večina istih) priporočali so, da naj bi Italija sklenila mir z Menelikom, toda pod kolikor možno „častnimi“ pogoji. O tej priliki je ministerski predsednik Rudini zadržil, da nikakor nires, da bi bil Menelik zahteval vojno odškodnino v znesku 50 milijonov lir.

Senat je tudi res dovolil vladi zahtevane kredite za Afriko ter je izrekel istej svoje zaupanje. Seveda ni smeti previsoko ceniti tega zaupanja, kajti pravega izraza javnega menenja je iskati le v poslanski zbornici. Za sedaj seveda tudi ne v tej poslednji, kajti sedanja zbornica je sad groznega pritiska bivše Crispijeve vlade.

Gledé Rudinijevega ministerstva trdijo ljudje, ki poznajo odnošaje v Italiji, da ima usodo istega v rokah — Menelik! To pa je tako-le razumeti: Ako Italija sklene mir z Menelikom kolikor možno hitro in ne da bi morala plačati Abesiniji vojno odškodnino, potem utegne Rudinijevo ministerstvo živeti do jeseni, ako pa ne — potem mora pasti v kratkem.

Slednjič beležimo še, da je dne 24. t. m. dospelo iz Masave v Neapelj 111 ranjenih vojakov. Pravijo, da obišče v bolnišnici te ranjene celó nemška cesarska dvojica. Z ranjenimi dospelo je iz Afrike tudi nekaj časnikarskih poročevalcev. Isti niso povedali baje ničesar novega, ampak le ostro kritikujejo Baratierjev nesrečni „komando“. Ti časnikarji potrjujejo, da je Baratieri v Masavi — zaprt.

Italija v Afriki. Te dni odpotujeta v Afriko še dva italijanska generala, namreč general Del Magno in pa general Lodi. Prvi naj prevzame v Masavi poveljstvo divizije, katero je sestaviti iz ostankov onih brigad, ki so preživele poraz pri Aba Garimi.

Važnih vesti iz Eritreje ni. Le toliko poročajo iz Rima, da dogodki okolo Adigrata kažejo na to, da hočejo Šoanci popolnoma obkoliti utrdbo ter jo prisiliti, da se uda, ko jej zmanjka živeža. Istotako so postopali z utrdbo Makalè. — Na utrdbo Kasala derviši baje niso še naskočili; vsaj do včeraj ni bilo nikakoršne vesti o tem.

Angleži v Afriki. Poleg „Italije v Afriki“ imamo torej že „Angleže v Afriki“, namreč Angleže, ki si namerujejo zopet prisvojiti južni Egipt in z njim važni postojanki Kartum in Dongolo, pod pretvezo, da idó krotiti derviše in mādija. V seji angleške poslanske zbornice dne 20. t. m. priobčil je državni tajnik, da se je angleška vlada odločila do vojne proti dervišem, ker poslednji pretijo utrdbi Kasala in ker bi derviši utegnili postati zelo neprijetni tudi Angleški v Egiptu, ako bi premagali Italijane, torej Evropejce, a interesovane evropske velesile privolile so do te vojne. — Poveljnikom angleško-egipčanske vojske imenovan je general Kitschener paša, kateremu se pridruži tudi znani Slatin paša. Toda vojski, kateri zbirajo doslej pri Vadi-Halfi, da jih odpošljejo proti Dongoli, ti vojski so većinoma Egipčani, samo dva polka je Angležev. V kratkem dodajo tem četam še tri bataljone Angležev in posebni vój 7000 beduinov (Arabov), da boje angleška vojska štela do 19.000 mož. Pozneje pa pošljejo v Sudan brzkone izdatno vojsko iz Indije, ako namreč ne bi šla stvar tako gladko, kakor si jo Angleži želé. Kar pa se dostaje vojske dervišev, došlo je dne 24. t. m. iz Kaira v Carjigrad

to-le poročilo: Okolo Dongole je kakih 11.000 dervišev, od kojih je oboroženih le kakih 4000 z dobrimi puškami, ostali pa sulicami, konjikov da je le 2000. — Ako pa je res, da je kalif (mádi) Sajed Abdullahai proglasil „sveto vojno“ proti angleškim „nevernikom“, izvestno ustane ves mohamedanski Sudan proti Angležem in teklo boje krvi, mnogo krvi, predno se posreči Angležem doseči stavljene si sebični cilj.

O tej priliki zabeležimo še, da je angleška kraljica imenovala te dni našega cesarja lastnikom dragonskega polka svoje telesne straže. To podeljenje vzbudilo je veliko pozornost v političkem svetu, kajti izmed evropskih vladarjev bila sta doslej le dva lastnika angleških polkov in sicer nemški cesar in pa ruski car, ki sta pa oba v sorodu z angleško vladarsko hišo. Poslednji dogodki v Afriki, (ko je namreč Angleška h krati izjavila, da priskoči Italiji v pomoč, kar je dalo že povoda domnevanju, da obstoji med Italijo in Angleško nekaka tajna zveza) in pa podeljenje angleškega polka v last našemu cesarju, dalo je politikom tu- in inozemstva povoda do zaključka, daje Angleška pristopila k trozvezji, da imamo torej sedaj — četerozvezo. V kratkem odpotuje poveljnik omenjenega angleškega polka z raznimi častniki vred na Dunaj, da se predstavi našemu cesarju, novemu polkovniku-lastniku.

Mádijska vojska. Leta 1884. že govorilo se je po vsej Evropi o Mádiju in derviših, ker so si takrat že hoteli Angleži prisvojiti južni Egipt (Sudan), toda takrat so se morali isti sramotno umakniti, ne da bi bili dosegli svoj namen. Ker se pa Angleži sedaj zopet pripravljajo na boj proti mádijem (dervišem), pod pretvezo, da hočejo pomagati Italijanom in rešiti (?) Kasalo, umestno je vprašanje: Kdo je Mádi, kdo so derviši? Na to vprašanje odgovarjamo na kratko, da se „Mádi“ nazivlja takozvani naslednik „prorokov“ (Mohamedov) v Etijopiji. Ta mož ima veliko vpliva pri fanatičnih plemenih mohamedanske vere, živečih v Sudanu. K tem fanatičnim tolpom prištevati je v prvi vrsti „derviši“, nekake ciganom podobne redovnike mohamedanske vere, kateri pa žive izven vsake redovniške zveze po naših pojmi. Mádi in njegovi pristaši z derviši vred so večna nevarnost južnemu Egiptu, in zatorej so hoteli Angleži, kakor rečeno, že leta 1884. ukrotiti takratnega mādija Mohamed Ahmeda, toda mādisti so premagali Angleže. S svojo sedaj namerovano vojno želé se Angleži torej maščevati nad starim, strašnim sovražnikom, zajedno pa prisvojiti si lepo ozemlje in se učvrstiti še za bodočnost v Egiptu. O tem namenu Angležev pisalo je poslednje dni egipčansko časnikarstvo v naslednjem smislu:

„Angleži so se osvedočili, da je njim odzvonilo v Egiptu, da se morajo torej v kratkem umakniti iz dežele, ki so jo zasedli prav nasilno. In zaradi tega hočejo svet nekako presenetiti že z dolgo časa pripravljeno „križarsko vojno“ proti dervišem. Ta vojna bila bi baš sedaj zelo popularna — v očigled porazom italijanske vojske. In tako namerujejo Angleži zavleči svoj odhod iz Egipta do — svetega „Nikdar“!

Sedanji „kalif el Mahdi“ (naslednik „proroka“) zove se Sajed Abdullahai Ibn Sajed Mohamed, in je kakih 50 let star. Angleži ga opisujejo kakor strašno krvoločnega in fanatičnega. Ruski popotovalec Eliščev je bil pred par leti geografski družbi v Peterburgu opisal vojsko prednika sedanjemu Mádiju približno tako-le: Pod Mádijsko zastavo zbirajo se vsa plemena, bivajoča v Sudanu, od črnca pa do rmenkastih Arabcev. Vsi ti narodi združijo se v trenutku pogibelji v neizrečnem fanatizmu, toda nedostaje jim zveze in discipline. Posebno so Mádiju udani črnici plemena Bagara. Le-ti stavijo vojsko kakih 40.000 dobro disciplinovanih, zelo drznih mož. Vse druge trume pa, i da štejejo na stotisoče, so brez discipline in zveze.

Kalif (Mádi) Sajed Abdullahai je baje že proglasil „sveto vojno“ proti „nevernim“ Angležem-Egipčanom, pozvavši pod orožje vse možke vseh plemen Sudana, od mladeniča, ki že more nositi orožje, pa do starca, ki je še more nositi. Vojska, ki sicer nima na razpoloženje na tisoče in tisoče pušk-repetirk in topov, pa v nadomeščanje tega šteje do dvestotisoč mož, ki se ne strahijo smrti. Posebno navdušenje, tako poročajo iz

Kaira v London, je vsled proglašenja „svete vojne“ med „telesno stražo“ kalifa, to je: med redno vojsko dervišev. Ta vojska se deli v tri vöje, katerim zapovedujejo: Osman Digma, sin kalifov, Harun Abu Mohamed, brat kalifov in Abesinec Rabeh, ki je bil vzgojen na dvoru kalifovem in kojega poslednji ceni izredno. Osmana smatrajo v obče kakor predstavitelja svojega očeta. Omenjeni trije vöji so razdeljeni v stotnije po 100 möž, katerim zapovedujejo častniki, zvaní „ras mijd“. Na čelu vsakih pet takih stotnij stoji „emir“, vojaki črnici in Arabci pa niso pomešani v stotnjah. Plača vojakom je določena po pol tolarja mesečno, toda večkrat se prigodi, da plače ne dobé. Temveč vzroka imajo potem te fanatiške trume, da se odškodujejo — na bojnem polju.

Različne vesti.

Cesarjev dar. Nj. Vel. cesar podaril je 50 gld. oo. kapucinom v Kopru za popravo samostanske ladije.

Nj. ces. in kr. nadvojvoda Fran Ferdinand d'Este dospel je dne 24. t. m. iz Aleksandrije v Egiptu v Genovo ter odpotoval še istega dne v Monte Carlo.

Imenovanje. Naučni minister je imenoval okrajnega komisarja Josipa Breitenberga, dodeljenega c. kr. namestništvu v Trstu, ministerjalnim koncipistom pri naučnem ministerstvu.

Vdova pok. kneza Aleksandra Bolgarskega, grofinja Hartenau (Battenberg), naselila se je s svojo hčerko in svojim šestletnim sinom za stalno v Frankobrodu.

Zopet nov načrt za tržaški vodovod. Inženir in rudniški nadzornik v Celoveu Anton Tschebul (Čebul) predložil je naši mestni upravi in trgovinski zbornici nov načrt za preskrbljenja našega mesta z vodo. Ne znamo sicer, od kod hoče gospod Čebul napeljati vodo, sodimo pa, da ne nameruje Drave navesti v Trst. Načrtov imamo skoro že preveč, kedaj pa dobimo vodo?

Izvažanje vina iz Poreča. V döbi od 1. do 15. t. m. izvozili so parniki istrske in ogersko-hrvatske parobrodne družbe iz Poreča 2247.01 hektolitrov vina. Od tega je šlo 1675.66 hl. v Trst, 311.24 hl. v Pulj in 260.11 hl. na Reko.

„Glasbena Matica“ na Dunaju. Včeraj se-le, ko smo prečitali ocene v raznih dunajskih listih, nam je bilo jasno, kolí sijajen je bil vspeh prvega dunajskega koncerta naše divne „Glasbene Matice“. Listi kar ne morejo prehvaliti krasnih glasov in izborne šole. Sodbo dunajskih listov mogli bi izraziti s par besedami: vse je umetniški dovršeno! Dunajska glasila, izhajajoča torej v mestu, ki je naravnost razvijeno v muzikalnem pogledu, govore sedaj o „ljubljanški umetnosti“, in čudijo se čudom, kako je to mogoče, da se toli divno goji umetnost daleč v strani od velikih kulturnih središč. In ponosom beležimo sodbo, ki se nam uprav usiljuje iz dunajskih poročil, da so namreč ravno naše priproste narodne pesmi dosegle uprav fenomenalen efekt. Pridržujé si podrobneje poročilo o obeh koncertih, beležimo pa že danes iskreno zahvalo naši „Glasbeni Matici“, da je se svojo zmago pripomogla vsemu narodu slovenskemu do velikanske moralne zmage, kajti že sedaj piše jeden dunajskih listov, da ta koncerta razpršita mnogokolí narodni predsodek. Zabeleženo bodi tudi, da je praška „Politik“ sprožila misel, naj bi Ljubljančane povabili tudi v Prago.

Samo Skok in Jos. Golob. Gosp. urednik! Iskreno se Vam izpovedujem, da sem bil — dobivši 35. številko „Edinosti“ v roke — prav posebno vesel. Kratko, jasno in krepko izraženo somišljenstvo preodličnega slovenskega literata z mojim člankom „Slovenska polemika in kritika“, kateremu želim najizdatnejšega utisa in upliva, me je obradostilo na jedni, somišljenstvo g. feljtonista Sama Skoka pa na drugi strani. Verujte mi pa, da nisem ni za hipec mislil, da je III. članek g. Sama Skoka „Na vseh krajih in koncih“ v kaki nepošteni zvezi z mojim člankom! Sorodnost najinih nazorov je le slučajna, a tem bolj zanimiva. Preverjen sem pa tudi, da bi vsak pošteno misleči Slovenec pisal tako, kakor sva pisala midva.

Ko sem odhajal iz dvorane, v kateri se je

bil presjajno ravnokar izvršil I. koncert „Glasbene Matice“, sešla sva se — tudi slučajno — z g. Stritarjem.

„Ali ste čitali Golobov članek?“ me je vprašal g. profesor.

„Dá, sem; pa tudi Vaše priznalno in pritrjevalno pismo, g. profesor!“ sem mu odgovoril. „Spoznal sem Vas po izrazu terzitivstvo, ki je brezprimerno karakterističen in umesten.“

Strital se je nasmejaj.

„Torej me uredništvo ni podpisalo? Meni bi bilo popolnoma prav, če bi bilo uredništvo objavilo tudi polno moje ime, za kaj nazori in misli in obsodbe v Golobovem članku so povsem tudi moje. Dá, pisane so tako, kakor da sem pisal dotični članek jaz sam. Vsako besedo podpišem!“

Tako je govoril g. Stritar, dični naš literarni starosta, kojega podpis ste zamolčali le iz neopravičene skromnosti.

In ko sem povedal g. Stritarju, da sem tisti „Golob“ jaz, da je torej njegovo in Skokovo somišljenstvo pripalo — meni, stisnil mi je profesor roko ter dejal: „O, hvala Vam iskrena za Vaše poštene, moške in dostojne besede!“

To Vam pišem, da pomirim g. Skoka radi prezanimive osocijacije najinih mislij z mislimi — g. prof. Jos. Stritarja. — Želim, da g. S. Skok nadaljuje s svojimi elegantno in duhovito pisanimi podlistki, saj je na vseh krajih in koncih v nas še mnogo mnogokaj potrebno brusa in — metle. V to ime pozdravljam Vas, g. urednik, in g. S. Skoka.

Na Dunaju, 25. III. t. l. Jos. Golob.

Izpred porotnega sodišča. V poslednjem izdaju smo že omenili, da se je vršila predvčerajšnjem pred takajšnjo poroto razprava proti 48letnemu težaku Alojziju Jakuzziju (Giacuzzi), iz Trsta, pristojnemu v Videmski okraj na Laškem, obtoženemu ropu, zabranjene vrnitve in krive prijave. Rekli smo tudi, da je Giacuzzi glasom policijskega poročila tujemu imetju zelo nevaren človek, ki je bil že mnogokrat kaznovan zaradi tatvine, javnega nasilstva itd. ter je bil leta 1870. že izgnan iz Trsta. Kljub temu pa se je ta nebdigatreba posebno rad vračal v Trst; o tem naj svedoči jednostavno dejstvo, da je bil tu že 19krat kaznovan zaradi prepovedane vrnitve. In kljub temu se je zopet vrnil, da brčkone preživi predpustno döbo tu in da si pridobi kaj sredstev „za pijačo“. Toda ta malopridnež padel je že tako nizko, da ne bi se več ustrašil niti roparskega umora, ker mu ni bila priložnost krasti! Ne ponavljamo tu, kakó je Giacuzzi dne 17. februarja t. l. o belem dnevu zavrato napadel prodajalko vina, 50letno Antonijo Visintini v nje gostilnici na obrežju Grumula, kajti o tem drznem napadu sporočili smo svoječasno dovolj obširno. V popolnitev svojega poročila omenjamo samo, da je bila prava sreča za Visintinijevo, da se je obrnila proti napadalcu v istem trenutku, ko jo je udaril s 3 kilograme teškim kladivom po glavi. Udarac prizadel jej je sicer izdatno rano nad čelom, vendar pa je ni omamnil. Da jo je zadel Giacuzzi na teme, kakor je nameroval, ubil bi jo bil lahko. Jasno je tudi, da je prišel Giacuzzi v gostilno baš na ponedeljek zjutraj, le s tem namenom, da ženo oropa, kajti znal je, da ima Visintinijeva ob ponedeljkih več denarja, ker obično ob nedeljah in sobotah toči nekoliko več, nego ostale dni, a znal je tudi, da zjutraj v isti gostilni ni gostov. No, Giacuzzi pa je v preiskavi tajil celó to, da je bil v omenjeni gostilni (!) O razpravi pa je priznal, da je vrgel(?) ženski kladivo v glavo, toda to le zaradi tega, ker ga je ona razžalila vsled njegovih — ljubeznih ponudeb (!). — Porotniki potrdili so stavljenema jim vprašanjama gledé ropu in gledé prepovedane vrnitve z 12 dá in na temelju te razsodbe obsodilo je sodišče Alojzija Giacuzzija na petn a j s t l e t teške ječe in na izgon po prestani kazni. Zajedno je priznalo Visintinijevi 60 gld. odškodnine, katero naj plača obsojeni.

Danes vršila se je predzadnja razprava v sedanjem porotnem zasedanju. Obtožen je bil teškega telesnega poškodovanja 18letni Ivan Cergolj iz Rocola. Iz obtožnega spisa posnemamo na kratko: Dne 8. junija min. leta igral je Ivan Cergolj v gostilni svojega očeta s kmetom Karlom Bajcem in Ivanom-Marijo Zulijo prepovedano igro „mora“. Pri tej igri spel so se igralci, kakor je

to pri „mori“ že navadno. Zulija je udaril Cergolja v obraz in isti, hoté maščevati se, spodil je oba iz gostilne in ju potem ob cesti zavrato napadel s kamenjem. Bajc je dobil teško rano na desnem očesu, vsled česar je oslepil na istem očesu, v tem, ko je Zulijo ranil kamen le neznan.

Obustavljeno sodnijsko postopanje. V svojih poročilih izpred porotnega sodišča objavili smo, da sta bila v porotni razpravi dne 18. t. m. obsojena zaradi tatvine bivši uradnik pri c. kr. javnih skladiščih Dequal in težak Onedis, v tem ko je bil rešen obtožbe glede sokrivnje pri tatvini branjevec Ivan Gregorutti, obsojen le na 25 gld. globe, ker je bil kupil sumljivo blago. Takrat smo tudi sporočili, da je državni pravdnik uležil pritožbo ničnosti proti tej razsodbi ter odredil, da ostane Gregorutti še nadalje v zaporu. Sedaj pa doznajemo, da je državno pravdnništvo odstopilo od nadaljnega sodnijskega postopanja proti Gregoruttiju in vsled tega stavili so ga na svobodo.

Pevsko društvo „Danica“ na Kontovelju priredi na belo nedeljo dne 12. aprila veselico s petjem, igro in plesom. Vspored naznani se svoječasno.

Iz Kort pri Kopru nam pišejo: Dovolite nam, spoštovani gospod urednik, nekoliko prostorčka v svojem cenjenem listu, da izrazimo iskreno sočutje in žalost na prerani smrti bivšega učitelja našega, g. Ferdo Breitschopfa. Ne moremo vam povedati, kakó nas je pretresla vest o smrti tega blagega moža-poštenjaka! Živel je med nami 7 let. V vsej tej dolgi döbi je bil vesten učitelj naši mladini in — nam vsem! Vzgaljal je mladino, nas pa je vspodbujal k pametnemu obdelovanju zemlje tor utrjal v nas moštvo in značajnost. Bil je narodni učitelj v pravem in vzvišenem pomenu te besede. Mir in pokoj duši blagega pokojnika, Bog večni mu poplačaj na onem boljem svetu, kar je storil dobrega za nas, ne plaše se sovraštva zlih ljudij. Ta prošnja do Vsemogočnega je kipela iz naših src ob slovesni maši-zadušnici, ki se je darovala v naši farni cerkvi — to je bil pač najsijajnejši dokaz ljubezni — za pokoj duše pok. Ferdo Breitschopfa.

Italijanski vojaški beguni in general Baratieri. Svet je nehvaležen. Dokler je bil general Baratieri sijajni vrhovni poveljnik v Eritreji in gubernator italijanske nasebine v Afriki, dotlej so bili Tridentici zelo ponosni na svojega junaškega rojaka. Sedaj pa, ko je zatonila zvezda Baratierijeva in ko nekdanji slavljeneč sedi v zaporu v Masavi, pričakujé svoje usode, sedaj ni Trident ni Bolcan na Tirolskem ne proslavljata več „junaškega rojaka“. Dá, vrli Bolčani celó molče odobrujejo demonstracije, katere prirejajo v avstrijskem Bolcanu — italijanski vojaški beguni proti „rojaku“ Baratieriju. In taka demonstracija se je res dogodila dne 17. t. m. v Bolcanu. O tem dogodku poročajo iz Tridenta „Fremdenblattu“: Dne 17. t. m. priredilo je v Bolcanu kakih 30 italijanskih, tu sem dospelih vojaških begunov demonstracijo proti Baratieriju. Hodili so po ulicah v sprevodu ter kričali „Abbasso Baratieri!“ Isti vojaški beguni zatrjujejo, da so ostavili solčno svojo domovino, ker so jih pozvali pod orožje. Namenili so se v Nemčijo, kjer se nadejajo dobiti gotovo dela.

Da bi te begune hoteli posnemati tudi v Trstu živeči italijanski vojaški beguni ter italijanski podaniki sploh ter se preseliti makar v sijajni Berlin.

Koliko las imamo na glavi? Drzno vprašanje, kaj ne. Kdo bo štél lase na glavi? In vendar se je našel čudak, srečen čudak, ki ni imel ne skrbi ne posla in si je kratil čas s tem, da — je štél lase na glavah bolj ali manj lasatih ljudij. Umevno je pa samo po sebi, da je bil ta čudak Anglež; Angleži so sploh na glasu, da jim prihajajo najneverjetniše ideje, katere v svoji nedosežni flegmatiški potrpežljivosti izvajajo železno doslednostjo. Jednemu takemu Angležu-čudaku padlo je torej na um, da izračuni, koliko las ima človek na glavi. Seveda pri tem poslu ni bilo misliti na „štetje“ v pravem pomenu izraza, ampak le na prilično resničen račun. Da reši stavljenó si nalogo, izmeril je naš Anglež glave starih in mladih ljudij, pregledal in preresetaval je lase črnih in plavolasih krasotic (srečen človek; moral je imeti obilo znanja in zaupanja pri krasoticah!) ter seštel in izmeril, koliko las je na jednom četvornem centimetru. Pri tem sevé dobil je različnih rezultatov. Plavolaské (blondinke) imajo — če ni-

majo pregostih ali prereditih, ali celo tujih las — do 140.000 svojih las. Nekoliko manj jih imajo krasotice kostanjevih, rjavih las, namreč okoli 109.000. Kdor ima črne lase, ta nosi na glavi 102.000 las, kdor pa rudečkaste, ta pa samo 88.000. A lasje svetlejšje barve so vedno nekoliko redkejši in tanjši, nego lasje temne barve. — Ker pa se je omenjeni vrli Anglež že bavil z lasmi krasotic, ni mu bilo dovolj, da je izračunal, koliko las ima gojiti ta ali ona ženska, ampak izračunal je tudi, kakó dolga bi bila nit, nastavša, če bi ženska privezala svoje lase jeden k drugemu. Črnolasko do- bile bi na ta način 65 do 80 kilometrov dolgo nit, toda daleč bi zaostale za plavolaskami (blondin- kami), katere bi dale iz svojih las 110 kilometrov dolgo nit!

Mogoče, da kdo ne veruje tega. Takemu ne- vernežu pa svetujemo, naj po vzgledu potrpežlji- vega Angleža s a m poskusi šteti in meriti lase. Takó se osvedoči na najjednostavniji način, da- li je Anglež računil pravično.

Koledar. Danes (26.): Emanuel, muč.; Ludger, škof. — Jutri (27.): Marija devica sedmih žalosti Rupert, škof. — Prvi krajec. — Solnce izide ob 5. uri 56 min., zatoní ob 6. uri 16 min. — To- plota včeraj: ob 7. uri zjutraj 15.5 stop., ob 2 pop. 19.5 stop. C.

Loterijske številke, izžrebane dné 24. t. m.:
Brno. 85, 82, 89, 28, 71.

Kazenska razprava

proti uredniku „Naše Sloge“, gosp. Matku Mandić-u
(Ivirno poročilo.)

Kakor smo že omenili na kratko v zadnjem večernem sobotnem izdanju vršila se je dne 21. t. m. pred tukajšnjim porotnim sodiščem kazenska razprava proti gospodu Matku Mandiću vsled za- tožbe c. kr. državnega pravdnštva, dvignjene radi pregreška ščuvanja proti oblastim, predvidjenega v §. 300 kaz. zak.

Razpravi je predsedoval svetnik vitez De- facia, sodnika sta bila svetnik Dejak in sve- tovalstveni tajnik Petronio, zapisnikar o. kr. avskultant Černe; obtožbo je zastopal svetnik Vidulich, a službenim braniteljem bil je po- stavljen od deželnega sodišča, tajnik višega so- dišča dr. Krammer.

Tolmač za hrvatski jezik je bil Ivan Di- movič, učitelj na tukajšnji šoli pravoslavne srbske cerkvene občine.

Ko je predsednik priobčil, da je moralo de- želno sodišče imenovati braniteljem uradnika (dra. Kramerja), ker nista hotela sprejeti brambe od odvetniške zbornice postavljena branitelja doktor Celestin Martinovich in dr. Cosulich, se- stavila se je porotna klop.

Državni pravdnik odklonil je štiri, sloven- skega jezika zmožne porotnike, vsled česar je so- dilo hrvatskega obtoženca 11 porotnikov, ki niso poznali jezika, v katerem je bil pisan inkrimini- rani članek in istotako ne jezika, v katerem se je zagovarjal obtoženec: le jeden porotnik, Pizziga iz Dekani, poznal je slovenski, odnosno hrvatski jezik.

Porotniki bili so sledeči: Thaller, Rupnik, Marega, Hausbrandt, Davanzo, Bertos, de Leiten- burg, de Krampfelfeld, Anöinger in omenjeni Piz- ziga. Odklonjeni so bili slovenski porotniki Balanč, Thönnies, Zelen in Fatiani.

Po navadnih začetnih formulah prečital je zapisnikar to-le

OBTOŽNICO:

Pretečene spomladi izdali so trije škofje pri- morski, da zabrane svojim podložnim svečnikom udeležbo pri agitacijah o volitvah poslancev v deželni zbor poreški, pastirske liste, v katerih so pozivali duhovščino dotičnih dijeceze, naj se vzdrže vsake agitacije ali prigovarjanja v prid ene ali druge stranke, ter zabranili izrečno, da govoré o stvarih tikajočih se volitev, bodisi v cerkvi, bodisi v drugih posvečenih krajih ali župniških uradih, kakor tudi posluževati se v tem obziru duhovske pomoči ali oblasti.

Tukajšnji list „Naša Sloga“ pa je priobčil dné 18. aprila 1895. v št. 16. članek, naslovljen „Biskupova nauka“, v katerem je izjavil, da hoče priobčiti pastirski list poreško-puljskega škofa Ivana Krstnika Flappa v hrvatskem jeziku in v katerem so se pozivali duhovniki, da se drže tega, kar se

je razlagalo v dozdevnem prevodu. V kontekstu članka sledil je dozdevni pastirski list v hrvatskem jeziku, ki pa v istini ni bil drugega nego paro- dija, ker se v istem poziva duhovstvo namesto na vzdrževanje, na agitacijo v cerkvi in povsodi na korist slovanskega ljudstva, baje tlačnega od italijanskega elementa, in to v izogib prokletstva božjega.

Ker so s tem člankom zlopostavljene naredbe poreškega škofa, obzirom na delovanje podložne duhovščine in ker so v tem činu sodržani znaki pregreška po §. 300 kaz. zak., bil je omenjeni list zaplenjen ter je to zaplenbo potrdilo tukajšnje c. kr. deželno sodišče, kakor tiskovno sodišče, z odločbo od dne 26. aprila 1895. št. 3300/421.

Odgovorni urednik omenjenega lista je Mate Mandić, kateri, pozvan na odgovornost pred ka- zenskim sodiščem, je sicer zanikal, da je pisatelj članka, pa je priznal, da je poskrbel za priobče- nje istega.

Trdil je namreč, da mu je poslal rokopis prijatelj, ter da ga je dal tiskati, ne da bi ga bil čital; pač pa, da ga je čital o priliki prve korek- ture, potem ko je naročil priobčenje v listu. M. Mandić pravi, da je storil to v polni dobri veri, misleči, da je zares poreški škof izdal pa- stirski list take vsebine. Tako opravičevanje se mu pa ne more zapisati v dobro, ne le, ker je ne- verjetno samo na sebi, da bi hotel škof, zametajoč duhovsko poslanstvo, podrti duhovščino, sebi pod- ložno, v strankakarska sovraštva ter naganjati jo, da zaneti požar, kjer bi bila potrebna beseda miru, temveč tudi radi tega ne, ker je bil pastir- ski list škofa poreškega in puljskega, Flappa, priobčen od drugih listov tega mesta, iz katerih ga je moral Mandić, kakor časnikar, brez dvojbe poznati.

Ozirom na to storil se je Mate Mandić pri- občenjem omenjenega članka krivim pregreška po §. 300 kaz. zak. ter je toraj obtožba popolnoma opravičena vsled lastnega priznanja.

(Dalje prihodnjič.)

Najnovejše vesti.

Dunaj 26. Drugi koncert „Glasbene Ma- tice“ je bil vreden vrstnik prvega. Udeležba še mnogobrojna. Sklatelja Dvořaka je ob- činstvo burno pozdravljalo o nastopu. Po kon- certu je bil nad desetkrat pozvan na oder ter odlikovan velikanskim lovrovencem. Bilo je tudi navdušenih ovacij dirigentu Hubadu. Zbor je moral dodati še dve narodni pesmi. Po koncertu je bil shod v hotelu „Englischer Hof.“ Navdušeni govori in petje.

Dunaj 26. Odsek za volilno preosnovo je odobril z nekimi spremembami poročilo poročevalca dra. Goetza.

Berolin 25. „National Zeitung“ je izvedela, da pride tudi nemški državni kancelar Hohenlohe na Dunaj, ko se bode mudil tam cesar Viljelm.

Rim 25. „Agenzia Stefani“ javlja iz Masave: Položenje proti jugu je nespremenjeno. General Baldissera je odšel iz Asmare v Okulé Kusaj nad- zorovat vojaštvo. Iz Kasale poročajo o premikanju oddelkov konjištva in pehote drvišev proti seve- rozapadu v smeri proti Sabderatu.

Sredec 26. Knez Ferdinand je odpotoval v Carjigrad danes ob 12 uri 42 minut. Spremljali so ga turški komisar v Sredecu, Stojlov in Petrov.

Petrograd 25. Carica mati, v družbi z veli- kim knezom Mihaelom in veliko kneginjo Olgo, je odpotovala na južno Francosko, da obiše ve- likega kneza prestolonaslednika. — Ruski diplo- matski agent v Sredecu, Čarkov, odpotoval je na svoje mesto.

Poslano.*

„Hirsen“. Pod tem naslovom mi „čestita iz srca“ poznani zlovoljni dopisnik iz Celja v št. 36. cenjene „Edinosti“. Ker pa še ni imel nikdo pri- ložnosti, čitati mojih tiskanih pesnij, ni g. notičar opravičen, nazvati me pesnika in je njegovo z a m u j e n o čestitanje podobno hudobnosti ali pa prismojenosti.

„Dramatična šola“. S to glavo obesil je v predale cenjene „Edinosti“ št. 36. isti zlovoljnjež v svoji prismukljenosti neresnično vest, da se osnuje taka šola pod mojim vodstvom. To je ne- smisel, da ni treba večjega. Vsaj niti v Ljubljani in v Trstu taka šola ne vspeva in kje bi se vzel v Celju sposoben material. Gospod notičar naj se le raje upiše v kako drugo podobno šolo; jaz ne čutim moči, iz njega vzgojiti kaj poštenega. Obža-

lujem pa, da se širijo po domovini po časopi- sih take neslanosti. Pozor torej, slavno uredništvo!
Josip Ahtik.

Ako je temu tako, moramo obžalovati da nas je tako grdo mistifikoval nam sicer o se bno nepoznani dopi- nik, ter prosimo oprostjenja g. Ahtika, dasi — to je jasno — nas ne zadoljuje nikaka krivda, ker smo postopali v dobri veri kakor časnikarju sploh ni mogoče drugače v takih slučajih. Nikdo ne more zahtevati od nas, da moramo po- znati osebe in odnošaje širom vse Slovenije, ampak zanati se moramo na resnicoljubje dopisnikov. Da pa takega resnico- ljubja za tu pa tam, na tem nismo krivi mi. Ur. Edinosti.

Trgovinske brzojavke in vesti.

Budimpešta. Pšenica za jesen 7.05—7.06 Pšenica za spomlad 1896 6.76 — do 6.77. Oves za spomlad 6.23—6.25 Rž za spomlad 6.36—6.38 Koruza za juli-avgust 4.50—4.31 — maj-juni 1896 4.12—4.13.

Pšenica nova od 7. kil. f. 6.85—7.00 od 79 kil. f. 6.95—7.05. od 80 kil. f. 7.00—7.10 od 81 kil. f. 7.05—7.15, od 82 kil. for. — — — — — Jedmen 5.25—7. — prosa 6.05—6.45.

Pšenica: Srednje ponudbe in povpraševanja, mlini re- zervirani. Prodaja 18.000 mt. stot. Ostalo nespremenjeno. — Vreme: lepo.

Praga. Neratificirani sladkor for. 16.13 1/2, oktober- december 14.62 1/2. Stalno.

Praga. Centrifugal novi, postavljeno v Trst a carino vred odpošiljatev precej f. 34—34.50 Canevasse 85. — — — — Četvorni 37. — — — — V glavah (sodiš) 37—

Havro. Kava Santos good average za marc 80.25, za juli 79. — Mirno.

Hamburg. Santos good average za marc 65.75 za maj 65.50 za september 61.50. Mirno.

Havana: Male število tovarn sladkora, ki so še ob- stale, so ustasi eksplozirali z dinamitom in s tem uničili za letos daljno refinacijo. Vest ja zelo važna.

Trst. Današnja borza bila je zelo razburjena zaradi insolvenoe ene tukajšnje kolonijalne tvrdke Staffler & Co. z okoli 200.000 gl. pasiva, narveč so kompromitirane en- gleske banke.

Dunajska borza 26. marca 1896.

	predvčeraj	danes
Državni dolg v papirju	100.80	100.90
„ „ v srebru	100.85	100.90
Avstrijska renta v slatu	122.45	122.50
„ „ v kronah	101.30	101.05
Kreditne akcije	372.50	372.25
London 10 Let.	120.55	120.50
Napoleoni	9.56	9.56
20 mark	11.77	11.77
100 italj. lir	43.80	43.70

Slovenskemu občinstvu

se naznanja, da vsakdo, ki ima tožbo ali drugo opravilo pred sodnikom, ne poznajočim slovenskega jezika, sme po zakonu zahtevati z a p r i s e ž e n e g a t o l m a č a, kojemu je naloga, da posreduje med tožencem, sodnikom in strankami.

Slavno c. k. apelacijsko sodišče je z dekretom dne 30. aprila 1891 št. 1727 imenovalo vo- ditelja slovenske šole pri sv. Jakobu gospoda Mi- haljka Kamuščiča sodnijskim tolmačem za slovenski jezik v Trstu.

Oglas.

Podpisana je nabavila vrstnog osla padovanske pasmine za naskok i po- vjerila ga g. Matu Greblu v Nugli kod Roča.

Toliko daje na znanje onim, koje to može zanimati.

Kotarska gospodarska zadruga

Buzet 15 marča 1896.

Predsjednik: **Fran Flego.**

Izvrstne c. kr. jedino priv.

škropilnice proti peronosperi
inženirja Živica,

ki so se splošno razširile zaradi svoje jednostavnosti trajnosti lahki porabnosti pri vsakem obdelovanju traja i. t. d., prodajamo z garancijo po do- sedanjih, nizkih cenah.

Živic i družb. v Trstu

Prodajamo škropilnice tudi s posodami nove vrste. Obrač. se s cenikom pošiljamo rado- voljno in franco. Izdelujemo razpršilnice za žveplo in neprenehljive vinske stiskalnice itd.

Richterjev

LINIMENT S SIDROM

je dobro domače sredstvo.

Dobiva se po vseh lekarnah.